DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

2. december 2010 *

I sag C-199/09,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Letland) ved afgørelse af 30. april 2009, indgået til Domstolen den 4. juni 2009, i sagen:

Schenker SIA

mod

Valsts ieņēmumu dienests,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne D. Šváby (refererende dommer), E. Juhász, G. Arestis og T. von Danwitz,

* Processprog: lettisk.

generaladvokat: J. Kokott
justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Schenker SIA ved valdes loceklis A. Tauriņš

— Valsts ieņēmumu dienests ved A. Drulle, som befuldmægtiget

— den lettiske regering ved K. Drēviņa og K. Krasovska, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Sauka og L. Bouyon, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1602/2000 af 24. juli 2000 (EFT L 188, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen til toldkodeksen«).

2 Anmodningen er indgivet i forbindelse med en sag mellem Schenker SIA (herefter »Schenker«) og Valsts ieņēmumu dienests (den lettiske skatteforvaltning, herefter »VID«) vedrørende sidstnævntes afslag på at udstede en bindende tariferingsoplysning vedrørende varer betegnet som »skærme med flydende krystaller LCD« (herefter »LCD-skærme«) med den begrundelse, at der kun var blevet indgivet én anmodning om bindende tariferingsoplysninger vedrørende flere varetyper.

Retsforskrifter

3 Artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997 L 17, s. 1, herefter »toldkodeksen«), bestemmer:

»Når en person anmoder toldmyndighederne om en afgørelse om anvendelse af toldforskrifterne, skal han fremlægge alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at myndighederne kan træffe afgørelse.«

4 Toldkodeksens artikel 11, stk. 1, bestemmer:

»Enhver person kan anmode toldmyndighederne om oplysninger om anvendelsen af toldforskrifterne.

En sådan anmodning kan afvises, hvis den ikke vedrører en import- eller eksporttransaktion, der overvejes konkret.«

5 Toldkodeksens artikel 12 bestemmer:

»1. Toldmyndighederne meddeler bindende tariferingsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger efter skriftlig anmodning og efter regler, der fastsættes efter udvalgsproceduren.

2. Bindende tariferingsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne over for modtageren for så vidt angår henholdsvis tariferingen af en vare og bestemmelsen af en vares oprindelsesstatus.

[…]

3. Modtageren skal kunne godtgøre, at der på alle måder er overensstemmelse:

— for så vidt angår en tariferingsoplysning: mellem den angivne vare og den i oplysningen beskrevne vare

[…]

4. En bindende tariferingsoplysning er gyldig i seks år og en bindende oprindelsesoplysning i tre år regnet fra meddelelsestidspunktet. Uanset artikel 8 annulleres de, hvis de bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgeren.«

6 Artikel 5 i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen bestemmer:

»I dette afsnit forstås ved:

1) bindende oplysning: en tariferingsoplysning eller en oprindelsesoplysning, der er bindende for administrationerne i alle [medlemsstaterne], når de betingelser, der er fastlagt i artikel 6 og 7, er opfyldt

[…]«

7 Artikel 6 i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen har følgende ordlyd:

»1. Anmodning om bindende tariferingsoplysninger fremsættes skriftligt til de kompetente toldmyndigheder i den eller de medlemsstater, hvor de pågældende oplysninger skal anvendes, eller til de kompetente toldmyndigheder i den medlemsstat, hvor den oplysningssøgende er etableret.

Anmodninger om bindende tariferingsoplysninger (BTO) udfærdiges på en formular som vist i bilag 1B.

2. Anmodningen om bindende tariferingsoplysninger må kun vedrøre én vare. Anmodningen om bindende oprindelsesoplysninger må kun vedrøre én vare og specifikke omstændigheder, der gør det muligt for varen at opnå oprindelsesstatus.

3. A) Anmodningen om bindende tariferingsoplysninger skal bl.a. indeholde følgende oplysninger:

a) modtagerens navn og adresse

b) den oplysningssøgendes navn og adresse, hvis denne ikke er modtageren

c) den toldnomenklatur, hvorefter tariferingen skal foretages. Hvis den oplysningssøgende ønsker at opnå tarifering af en vare i en af de nomenklaturer, der er omhandlet i [toldkodeksens] artikel 20, stk. 3, litra b), og stk. 6, litra b), skal den pågældende nomenklatur udtrykkeligt nævnes i anmodningen om bindende tariferingsoplysninger

d) en detaljeret beskrivelse af varen, der gør det muligt at identificere den og fastslå dens tarifering i toldnomenklaturen

e) varens sammensætning samt de undersøgelsesmetoder, der eventuelt er anvendt til at bestemme den, hvis tariferingen afhænger deraf

f) eventuelt vareprøver, fotografier, tekniske tegninger, kataloger eller anden dokumentation, som kan være toldmyndighederne til hjælp ved bestemmelse af, hvorledes varen skal tariferes i toldnomenklaturen (vedlægges anmodningen)

g) den forventede tarifering

h) tilsagn om efter anmodning fra toldmyndighederne at fremlægge en oversættelse af den eventuelt vedlagte dokumentation til den pågældende medlemsstats officielle sprog eller et af dens officielle sprog

i) angivelse af, hvilke oplysninger der bør betragtes som fortrolige

j) tilkendegivelse af, om den oplysningssøgende har kendskab til, at der allerede er anmodet om eller meddelt en bindende tariferingsoplysning for en identisk eller lignende vare i [Unionen]

[…]

4. Hvis toldmyndighederne, når de modtager anmodningen, mener, at den ikke indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udtale sig med sikkerhed, anmoder de den oplysningssøgende om at meddele de manglende oplysninger. […]

[…]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

8 Den 15. februar 2005 indgav Schenker en anmodning til VID om bindende tariferingsoplysninger vedrørende LCD-skærme, som selskabet fandt skulle tariferes i underposition 9013 80 20 i den kombinerede nomenklatur, der er anført i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004 (EUT L 327, s. 1, herefter »KN«). I beskrivelsen af den omhandlede vare oplyste Schenker, at der var tale om skærme med flydende krystaller, der blev anvendt som komponenter ved fremstillingen af elektronisk udstyr, og at det omhandlede produkt ikke i sig selv kunne modtage eller selvstændigt behandle data.

9 VID afslog at udstede en bindende tariferingsoplysning, idet myndigheden fandt, at Schenkers anmodning ikke var i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 2 og 3, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, dels fordi Schenker ikke havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation til, at den kunne tarifere

de omhandlede varer, dels fordi selskabet ikke havde indgivet særskilte anmodninger under hensyn til de omhandlede varers forskellige egenskaber, idet skærmene med flydende krystaller fandtes i forskellige størrelser, nemlig 26, 29 og 32 tommer.

10 Schenker indbragte VID's afgørelse for Administratīvā rajona tiesa (lokal forvaltningsdomstol) og fik medhold såvel i første instans for denne ret som for appelinstansen Administratīvā apgabaltiesa (appeldomstol i forvaltningssager). Sidstnævnte ret fandt, at der ikke var nogen bestemmelser i toldkodeksen eller gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, der var til hinder for, at flere varer, der skal henføres under én og samme KN-kode, er omfattet af den samme anmodning om bindende tariferingsoplysninger.

11 VID iværksatte herefter kassationsappel for Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, som har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 6, stk. 2, i [gennemførelsesforordningen til toldkodeksen] fortolkes således, at der skal meddeles bindende tariferingsoplysninger, når der indgives en anmodning om bindende tariferingsoplysning for identiske varer, som har den samme handelsbetegnelse, det samme artikelnummer, eller som deler ethvert andet kriterium, der er kendetegnende for eller identificerer de pågældende varer?«

Om det præjudicielle spørgsmål

12 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, hvorefter en anmodning om

bindende tariferingsoplysninger kun må vedrøre én vare, skal fortolkes således, at en sådan anmodning skal være begrænset til en enkelt vare og dermed ikke kan vedrøre forskellige varer, selv om forskellene mellem disse er minimale.

13 Den forelæggende rets spørgsmål indebærer, at det må undersøges, om LCD-skærme som de i hovedsagen omhandlede udgør »én vare« som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen.

14 Det skal for det første bemærkes, at toldkodeksen og gennemførelsesforordningen til toldkodeksen ikke indeholder nogen definition af begrebet »én vare« i forordningens artikel 6, stk. 2. Det er således nødvendigt ved fortolkningen af dette begreb at tage hensyn til nævnte bestemmelses indhold, kontekst og målsætninger (jf. i denne retning dom af 6.3.2008, sag C-98/07, Nordania Finans og BG Factoring, Sml. I, s. 1281, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).

15 I denne henseende skal det for det første fastslås, at en anmodning om bindende tariferingsoplysninger ifølge ordlyden af nævnte artikel 6, stk. 2, der anvender udtrykket »én vare«, kan vedrøre forskellige varer, for så vidt som disse henhører under den samme varetype. Henset til den sædvanlige betydning af dette udtryk, er det kun varer, der har ensartede kendetegn, der kan udgøre »én vare«.

16 For det andet skal der med henblik på at afgøre, hvilke forskelle der er til hinder for, at varer med ensartede kendetegn kan anses for at være én vare som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, henvises til, at formålet

med ordningen med bindende tariferingsoplysninger er at give den erhvervsdrivende en retlig sikkerhed, når der er tvivl om tariferingen af en vare (jf. dom af 29.1.1998, sag C-315/96, Lopex Export, Sml. I, s. 317, præmis 28). En bindende tariferingsoplysning sikrer således den pågældende erhvervsdrivende, at varerne tariferes i en bestemt position, hvilket gør det muligt på forhånd at vide, hvor stort et beløb der skal betales i forbindelse med toldbehandlingen af nævnte vare.

17 Desuden letter nævnte ordning toldmyndighedernes arbejde, idet tariferingen af de varer, som er omfattet af en sådan oplysning, er fastsat for alle fremtidige toldangivelser vedrørende disse varer i hele tariferingsoplysningens gyldighedsperiode (jf. Lopex Export-dommen, præmis 19).

18 Med henblik på at opnå formålet med ordningen med bindende tariferingsoplysninger er det i artikel 6, stk. 3, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen fastsat, at den, der anmoder om en tariferingsoplysning, i ansøgningen skal angive en detaljeret beskrivelse af varen samt enhver relevant oplysning, der gør det muligt for toldmyndighederne at fastslå den korrekte tarifering af varen i toldnomenklaturen.

19 Henset til formålet med den omhandlede lovgivning, kan varer, uanset at de har ensartede kendetegn, ikke anses for at være én vare som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, når de vil kunne tariferes i forskellige positioner eller underpositioner i toldnomenklaturen. At medtage flere varer, der vil kunne henhøre under forskellige positioner eller underpositioner, i den samme anmodning om bindende tariferingsoplysninger, vil, ud over at komplicere

toldmyndighedernes arbejde, indebære en øget risiko for fejl ved bedømmelsen af oplysningerne i ansøgningen og dermed ved fastsættelsen af tariferingen af nævnte varer.

20 På denne baggrund kan en anmodning om bindende tariferingsoplysninger ikke vedrøre forskellige varer, uanset at de har ensartede kendetegn, når forskellene mellem de nævnte varer vil kunne have betydning for tariferingen af disse.

21 I hovedsagen skal det fastslås, at sagsøgeren i hovedsagen har fremsat en anmodning om bindende tariferingsoplysninger med henblik på at fjerne enhver tvivl vedrørende tariferingen af forskellige LCD-skærme. Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at denne anmodning vedrørte nogle skærme i forskellige størrelser, nemlig henholdsvis 26, 29 og 32 tommer. Idet det forudsættes, at størrelsen af disse skærme, således som sagsøgeren har anført, var den eneste forskel mellem de forskellige varer, der var omfattet af nævnte anmodning, må det fastslås, at denne forskel ikke er uden relevans for tariferingen af nævnte skærme.

22 Selv om den tarifering, som sagsøgeren i hovedsagen har angivet som den forventede i anmodningen om bindende tariferingsoplysninger, vedrører KN-pos. 9013, der ikke nævner varens størrelse som en relevant faktor for tariferingen i den ene eller den anden af denne positions underpositioner, er en sådan forventet tarifering ikke bindende for toldmyndighederne. Som det fremgår af dom af 11. juni 2009, Schenker (sag C-16/08, Sml. I, s. 5015, præmis 19, 20 og 30), vedrørte tvivlen med hensyn til tariferingen af LCD-skærme på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen i det væsentlige, om de skulle tariferes i KN-pos. 8528, 8529 eller 9013.

Det skal fastslås, at størrelsen af en vare, der henhører under KN-pos. 8528, kan udgøre en relevant faktor med henblik på tariferingen af varen i en af nævnte positions underpositioner.

23 På denne baggrund kan skærme som de i tvisten i hovedsagen omhandlede med indbyrdes forskelle, der ikke er helt uden relevans for tariferingen af skærmene, ikke anses for at være én vare som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen.

24 På ovenstående baggrund skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 6, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen skal fortolkes således, at en anmodning om bindende tariferingsoplysninger kan vedrøre forskellige varer på betingelse af, at de må anses for én vare. Kun varer, der har ensartede kendetegn, og med indbyrdes forskelle, der er helt uden relevans for tariferingen, kan anses for at være én vare i nævnte bestemmelses forstand.

Sagens omkostninger

25 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1602/2000 af 24. juli 2000, skal fortolkes således, at en anmodning om bindende tariferingsoplysninger kan vedrøre forskellige varer på betingelse af, at de må anses for én vare. Kun varer, der har ensartede kendetegn, og med indbyrdes forskelle, der er helt uden relevans for tariferingen, kan anses for at være én vare i nævnte bestemmelses forstand.

Underskrifter